

udtale sig lige saa velvilligt, kunde der være Tale om at tage Forslaget tilbage og overveje det paa ny til tredje Behandling. Det gjorde den ærede Ordfører imidlertid ikke, derimod udtalte han en stærk Forundring over, at vi Forslagsstillere igen havde stillet denne Bevilling op, og navnlig rettede den ærede Ordfører en Bøbrejdelse mod mig, idet han gjorde opmærksom paa, at jeg i Fjor ved anden Behandling var med til at foreslaa at stryge denne Bevilling. At jeg gjorde det, er rigtigt, men det var kun under megen Beklagelse og store Betæneligheder, hvad jeg ikke lagde Skjul paa, idet jeg fremsatte disse Betæneligheder i selve Finansudvalget. Naar jeg desuagtet i Fjor ved anden Behandling kunde gaa med til at stryge denne Bevilling, var det under den Forudsætning, at den megen Tale om Sparsommelighed var ærligt og alvorligt ment, men denne Forudsætning bristede. Jeg gik ud fra, at Sparsommeligheden ikke alene skulde gøre sig gældende paa det civile Omraade, men paa alle, altsaa ogsaa paa det militære Omraade. Men vi bleve sørgeligt skuffede. Man gik i Fjor endog saa vidt som til at forandre selve Hærloven, saa at vi fik en Merudgift paa 150,000 Kr., som senere viste sig at blive 194,000 Kr. Jeg kunde da ikke længere føle mig bunden til den Stilling, jeg indtog ved anden Behandling i Fjor. Det vilde ogsaa være ret sørgeligt, om vi her i Landet skulde være blevne saa fattige, at vi ikke havde Raad til at ofre 8,000 Kr. paa overordentlig nyttige Foredrag i vore Landbrugsforeninger med det Formaal at skabe dygtige Landmænd, og vi vide, at netop denne Bevilling har gjort megen Nytte. Jeg tror heller ikke, vi ere saa fattige, jeg tror, vi have udmærket godt Raad at ofre denne lille Sum, og jeg føler mig overbevist om, at det ikke vil vare længe, inden vi atter faa en Bevilling til disse Foredrags Afholdelse. Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale Forslaget.

Pinstrup: Inden Forhandlingerne slutte, vil jeg gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i Gaar om en Sammenslutning af de 3 store Landbrugsorganisationer: Landhusholdningsselskabet, de samvirkende danske Landboforeninger og de samvirkende Husmandsforeninger. Som det lød i Gaar for mine Øren, var det en ret umulig Tanke, det ærede Medlem frem-

satte. I Dag forklarer det ærede Medlem det derhen, at hvad han mente, der skulde tilstræbes, var fælles Virksomhed i Arbejdet, hvor dette faldt sammen for disse Organisationer. Det kan der være god Mening i, og naar jeg har begæret Ordet, er det for at udtale, at der før Jul blev holdt et Møde af delegerede for Landboforeningerne og Husmandsforeningerne for at tale om Oprettelsen af et Landbrugsraad. Det tog ikke i særlig Grad Sigte paa det fælles praktiske Arbejde, men mere det at danne Topfigurer for Organisationerne. Grundlaget for Indbydelsen til dette Møde var, at vore Organisationer skulde have Stemme i Forhold til deres Medlemsantal. Det vil altsaa sige, at den ene Organisation skulde kunne overstemmes og tvinges af den anden. Det Grundlag var ikke heldigt, og jeg tør sige, at Landboforeningerne ingen Sinde ville gaa med til et saadant Grundlag. Rent bortset fra, at de have de fleste Medlemmer, er det et urigtigt og unaturligt Grundlag for en saadan Sammenslutning. Det er sikkert, hvad det ærede Medlem var lidt inde paa at antyde, at det Samarbejde, der her maa tænkes paa, er et Samarbejde, der skal begynde hjemmefra, om jeg saa maa sige. Det skal begynde fra de smaa Kredse og begynde med i Fællesskab at udføre det stedlige landøkonomiske Arbejde.

Med Hensyn til det Forsøg, der blev gjort paa dette Møde, vil jeg her benytte Lejligheden til at sige, at naar det ikke førte til noget, var det, fordi de Landboforeninger eller Sammenslutninger af Landboforeninger, der vare der, havde fat ved den stærke Ende, idet de gjorde gældende, at der faa Dage i Forvejen i „Social-Demokraten“ havde staaet en Artikel, hvori det hed: Vor Partifælle, K. M. Klausen, har i Novemberferien holdt en Række politiske Agitationsmøder paa Fyn, bl. a. efter Indbydelse af de fynske Husmandsforeninger. Idet man fra Landboforeningernes Organisationer kunde gøre dette gældende, havde de, som jeg sagde, fat i den stærke Ende, naar de ville forhindre et saadant Samarbejde, som blev omtalt ved denne Lejlighed, thi for at det kan finde Sted, er det en Nødvendighed, at Husmandsforeningerne maa tage deres Parti, om de ville være partipolitiske eller landøkonomiske Foreninger. Som partipolitiske Foreninger ville de ikke kunne vente at komme ind i det fælles Landbrugsraad sammen med de andre Landbrugsorganisationer, men som landøkon-